

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Roma (Włochy) w dniu 12 września 2008 r. — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) przeciwko Danieli Lotti i Clarze Matteucci

(Sprawa C-396/08)

(2008/C 327/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte d'appello di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Strona pozwana: Daniela Lotti i Clara Matteucci

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy przyjęte przez państwo włoskie (wspomniane art. 7 ust. 1 ustawy 638/83), powodujące, iż nieprzepracowane okresy w ramach pracy w niepełnym wymiarze czasu o charakterze wertykalnym nie są uważane za okresy składkowe w kontekście nabycia praw emerytalnych są zgodne z dyrektywą 97/81/WE⁽¹⁾ a w szczególności z klauzulą 4 odnoszącą się do zasady niedyskryminacji?
- 2) Czy wspomniane przepisy krajowe są zgodne z dyrektywą, a w szczególności: z klauzulą 1, która stanowi, że przepisy krajowe powinny ułatwiać rozwój zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin; z klauzulą 4 i z klauzulą 5, która nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyeliminowania przeszkód natury prawnej ograniczających dostęp do pracy w niepełnym wymiarze czasu, jako że nieuwzględnienie dla celów emerytalnych nieprzepracowanych tygodni stanowi niewątpliwie istotną przeszkodę przy wyborze pracy w niepełnym wymiarze o charakterze wertykalnym?
- 3) Czy zakres stosowania klauzuli 4 dotyczącej zasady niedyskryminacji obejmuje także różne rodzaje umów o pracę w niepełnym wymiarze czasu, w świetle okoliczności, iż na podstawie przepisów prawa krajowego w przypadku pracy w niepełnym wymiarze o charakterze horyzontalnym, przy takiej samej liczbie godzin przepracowanych i za które wypłacono wynagrodzenie w ciągu roku kalendarzowego, uwzględniane są wszystkie tygodnie roku kalendarzowego, inaczej niż w przypadku pracy w niepełnym wymiarze czasu o charakterze wertykalnym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) — Dz. U. 1998 L 14 s. 9.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-401/08)

(2008/C 327/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima, A. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- Republika Austrii uchybiła ciężącym na niej zobowiązaniom wynikającym z art. 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽¹⁾, ponieważ właściwe organy austriackie nie sporządziły zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dla wszystkich zakładów objętych art. 9 tej dyrektywy.
- Republika Austrii ponosi koszty postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy 96/82/WE wymaga, by państwa członkowskie zapewniły, iż we wszystkich zakładach, do których stosuje się art. 9 tej dyrektywy, organy wyznaczone do tego celu sporządzą zewnętrzne plany operacyjno-ratownicze dotyczące środków, jakie należy przedsięwziąć poza terenem zakładu. Te zewnętrzne plany operacyjno-ratownicze muszą zawierać nie tylko informacje na temat środków zaradczych na terenie zakładu oraz poza terenem zakładu, ale również informacje dla opinii publicznej o awarii i o prawidłowym zachowaniu. Co więcej, w zewnętrznych planach operacyjno-ratowniczych należy także ująć przykładowo informacje dla służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i służb ratowniczych innych państw członkowskich w przypadku poważnej awarii, która może mieć ponadgraniczne konsekwencje.

Przedmiotem niniejszej skargi jest stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła ciężącym na niej zobowiązaniom wynikającym z art. 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy 96/82/WE, ponieważ nie sporządziła zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dla wszystkich zakładów objętych art. 9 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10, s. 13.